Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

6. listopada 2015.*

„Financijska potpora – Šesti okvirni program Europske zajednice za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti – Povrat iznosa primjenom zaključaka financijske revizije koje je Komisija isplatila u okviru ugovora o istraživanju – Prijeboj potraživanja – Djelomična preinaka tužbe – Zahtjev za utvrđivanje nepostojanja ugovornog potraživanja – Arbitražna klauzula – Prihvatljivi troškovi – Stjecanje bez osnove – Obveza obrazlaganja“

U predmetu T-216/12,

Technion – Israel Institute of Technology, sa sjedištem u Haifi (Izraelu),

Technion Research & Development Foundation Ltd, sa sjedištem u Haifi,

koje zastupa D. Grisay, odvjetnik,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju D. Calciu i F. Moro, u svojstvu agenata, uz asistenciju u početku L. Defalque i S. Woog, a potom L. Defalque i J. Thiry, odvjetnici,

tuženika,

povodom zahtjeva, s jedne strane, za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a Odluke Komisije o prijeboju sadržane u dopisu od 13. ožujka 2012. upućenog Technionu – Israel Institute of Technology s ciljem povrata iznosa od 97.118,69 eura, što odgovara visini prilagođenih iznosa, s dodanim kamatama, za ugovor br. 034984 (Mosaica), slijedom zaključaka financijske revizije koja se osobito odnosi na ugovor sklopljen u okviru Šestog okvirnog programa Europske zajednice za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti kao doprinosu stvaranju europskog istraživačkog prostora i inovacijama (2002.-2006.) i, s druge strane, zahtjeva na temelju članka 272. UFEU-a za utvrđenje nepostojanja potraživanja koju Komisija navodno ima prema Technionu na temelju ugovora Mosaica, i koja je predmet spornog prijeboja.

OPĆI SUD (prvo vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, I. Pelikánová i E. Buttigieg (izvjestitelj), suci,

tajnik: S. Bukšek Tomac, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 29. travnja 2015.,

* Jezik postupka: francuski

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

1 Članak 71. stavci 1. do 3. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica ((SL L 248, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 2., str. 145.) u daljnjem tekstu: Financijska uredba) određuje:

„1. Utvrđivanje iznosa potraživanja je postupak kojim dužnosnik za ovjeravanje na osnovi delegiranja ili daljnjeg delegiranja ovlasti:

(a) provjerava postoji li dug;

(b) utvrđuje ili provjerava istinitost i iznos duga;

(c) provjerava uvjete dospijeća duga.

2. Vlastita sredstva koja su Komisiji stavljena na raspolaganje te svaki iznos potraživanja iznosa koji je utvrđen kao stvaran, u fiksnom iznosu i dospjeli mora se utvrditi nalogom za povrat računovodstvenom službeniku, nakon čega slijedi opomena dužniku, a obje sastavlja odgovorni dužnosnik za ovjeravanje.

3. Pogrešno plaćeni iznosi moraju se vratiti.“

2 Sukladno članku 73. stavku 1. Financijske uredbe:

„Računovodstveni službenik postupa prema nalogu za povrat za iznose potraživanja koje je utvrdio odgovorni dužnosnik za ovjeravanje. Postupa s dužnom pažnjom kako bi osigurao da Zajednice prime svoj prihod te se brine o zaštiti njihovih prava.

Računovodstveni službenik dužan je osigurati povrat iznosa njihovim prebijanjem s istovrsnim potraživanjima koja Zajednice imaju prema bilo kojem dužniku koji ima stvarno dospjelo potraživanje u fiksnom iznosu prema Zajednicama.“

3 Prema članku 79. Uredbe Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 od 23. prosinca 2002. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL L 357, str 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 7.)

„Da bi se utvrdio iznos potraživanja odgovorni dužnosnik za ovjeravanje osigurava:

(a) da je potraživanje sigurno i da ne podliježe nikakvom uvjetu;

(b) da je potraživanje u fiksnom iznosu, točno izraženo u novcu;

(c) da je potraživanje dospjelo i da ne podliježe nikakvom roku plaćanja;

[…]“

4 Prema članku 83. Uredbe br. 2342/2002, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ, Euroatom) br. 1248/2006 od 7. kolovoza 2006. (SL L 227, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 111.):

„1. Ako dužnik ima potraživanja prema Zajednicama koja su nedvojbena, u fiksnom iznosu te su dospjela u vezi s iznosom određenim nalogom za plaćanje, računovodstveni službenik po isteku roka iz članka 78. stavka 3. točke (b) osigurava povrat utvrđenih iznosa potraživanja prijebojem.

[…]

3. Prijeboj iz stavka 1. ima jednak učinak kao i plaćanje te oslobađanje Zajednica iznosa duga te, gdje je potrebno, dospjelih kamata.”

5 Tužitelji, Technion – Israel Institute of Technology i Technion Research & Development Foundation Ltd (u daljnjem tekstu: TRDF), su dva subjekta aktivna u području osposobljavanja i istraživanja. Pobliže, Technion je institut za visoku naobrazbu iz tehnologije, osnovan 1912., dok je TRDF, osnovan 1952., zaklada koja je u stopostotnom vlasništvu Techniona i koju potonji u potpunosti financira, a koja upravlja administrativnim i financijskim aspektima projekata na kojima je angažiran Technion.

6 U prosincu 2003. i u srpnju 2006. Technion je u svojstvu člana različitih konzorcija ugovaratelja s Komisijom Europskih zajednica koja je djelovala za račun Europske zajednice sklopio četiri ugovora u okviru Šestog okvirnog programa Europske zajednice za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti kao doprinosu stvaranju europskog istraživačkog prostora i inovacijama (2002.-2006.), odnosno ugovor Terregov, potpisan 3. prosinca 2003. pod brojem 507749, ugovor Cocoon, potpisan 11. prosinca 2003. pod brojem 507126, ugovor Qualeg, potpisan 17. prosinca 2003. pod brojem 507767, kao i ugovor Mosaica, potpisan 24. srpnja 2006. pod brojem 034984.

7 Predmet ugovora Mosaica bila je realizacija projekta pod nazivom „Semantički poboljšan, svestran i zajednički pristup kulturnom nasljeđu (Mosiaca)“ [Semantically Enhanced, Multifaceted, Collaborative Access to Cultural Heritage (Mosaica)], koji se sastojao od svih radova opisanih u Prilogu I. ugovoru (u daljnjem tekstu: projekt). Prema članku 4. stavku 2. ugovora Mosaica, provedba projekta trebala je trajati 30 mjeseci od 1. lipnja 2006.

8 Prema članku 5. ugovora Mosaica, Zajednica se obvezuje doprinijeti financiranju projekta u obliku subvencije proračuna.

9 Članak 12. ugovora Mosaica kao mjerodavno pravo određuje ono luksemburško. Osim toga, njegov članak 13. određuje kako su sudovi Europske unije, Sud odnosno Opći sud, isključivo nadležni za rješavanje svih sporova između stranaka o valjanosti, provedbi ili tumačenju ugovora Mosaica.

10 Prema članku 14. ugovora Mosaica, opći uvjeti iz njegova Priloga II. (u daljnjem tekstu: opći uvjeti FP6) čine njegov sastavni dio.

11 Članak II.19. stavak 1. općih uvjeta FP6 određuje kako slijedi:

„Prihvatljivi troškovi nastali u svrhu provedbe projekta trebaju udovoljavati sljedećim uvjetima:

(a) trebaju biti stvarni, ekonomski i potrebni za provedbu projekta, te

[…]

(d) trebaju biti upisani u računovodstvenoj dokumentaciji ugovaratelja koji ih je snosio […] Računovodstveni postupci primjenjivani za registriranje troškova i prihoda moraju biti sukladni računovodstvenim pravilima primjenjivanima u državi u kojoj ugovaratelj ima poslovni nastan i moraju omogućiti sravnjivanje nastalih troškova i ostvarenih prihoda u okviru ostvarenja projekta kao i općeg stanja računa vezanih za opću djelatnost ugovaratelja.“

12 Članak II.19. stavak 2. općih uvjeta FP6 definira neprihvatljive troškove koji se ne mogu uračunati u projekt. Među njima su, u točki (e), troškovi koji su prijavljeni, te oni koji su nastali ili su vraćeni vezano za neki drugi projekt Zajednice i u točki (i) svi drugi troškovi koji ne ispunjavanju uvjete iz članka II.19 stavka 1.

13 Članak II.20 stavak 1. općih uvjeta FP6 definira izravne troškove kao sve troškove koji ispunjavaju uvjete iz spomenutog članka II.19, koje ugovaratelj može odrediti u skladu sa svojim računovodstvenim sustavom i koji se izravno mogu pripisati projektu.

14 Članak II.24, stavak 1., točka (a) općih uvjeta FP6 osobito određuje da se, kad Zajednica doprinosi projektu putem subvencije proračuna, njezin doprinos treba temeljiti na povratu prihvatljivih troškova koje su zatražili ugovaratelji.

15 Članak II.29, stavak 1. općih uvjeta FP6 osobito navodi da Komisija može u svakom trenutku tijekom trajanja ugovora, pa sve do pet godina nakon završetka projekta, provesti revizije koje se odnose na znanstvene, financijske i tehnološke aspekte koji se tiču pravilnog izvršavanja projekta i ugovora. Prema toj klauzuli, iznosi koji se duguju Komisiji mogu uslijed rezultata tih revizija biti predmet povrata uređenog člankom II.31 općih uvjeta FP6.

16 Članak II.31 stavak 3. općih uvjeta FP6 predviđa da se povrat može izvršiti prijebojem s iznosima koji se duguju ugovaratelju, nakon što se potonjeg o tome obavijestilo, ili izvršenjem financijskog jamstva. Ne zahtijeva se prethodna suglasnost ugovaratelja.

17 Dopisom od 29. travnja 2009. Komisija je obavijestila Technion o svojoj odluci da provede financijsku reviziju u odnosu na troškove potraživane u okviru ugovora Mosaica, Cocoon i Qualeg, primjenjujući članak II.29 općih uvjeta FP6. Reviziju je trebalo provesti vanjsko revizorsko društvo (u daljnjem tekstu: revizor) koje je djelovalo u svojstvu predstavnika Komisije.

18 Revizor je 10. svibnja 2010. priopćio Technionu nacrt revizorskog izvješća. Za svaki od ugovora Terregov, Cocoon, Qualeg i Mosaica, koji su u konačnici bili predmetom revizije, revizor je predložio prilagodbu troškova koje je od Komisije potraživao Technion.

19 Što se tiče posebice ugovora Cocoon, Terregov i Mosaica, predložene prilagodbe odnosile su se osobito na troškove osoblja koje je Technion potraživao na temelju doprinosa M. K.-a kojeg je Technion privremeno angažirao za izvršenje navedenih ugovora. Revizor je u biti utvrdio da nije u mogućnosti ustanoviti stvarnu prirodu, u smislu članka II.19 stavka 1. točke (a) općih uvjeta FP6, vremena i troškova koje je Technion prijavio Komisiji vezano za usluge M. K.-a te je izrazio sumnje u stvarnu prirodu tih usluga. On je, prema tome, odlučio odbiti sve izravne troškove koje je Technion potraživao na temelju usluga koje je M. K. pružio u okviru triju spomenutih ugovora. Za ugovor Mosaica ti su izravni troškovi iznosili 81.487,38 eura.

20 Technion je 10. lipnja 2010. revizoru uputio dopis tražeći dodatni rok od 15 dana za podnošenje svojih komentara na nacrt revizorskog izvješća. Također je od revizora zatražio da mu dostavi sve informacije o uslugama koje je M. K. pružio drugim subjektima iako ga je Technion angažirao u punom radnom vremenu.

21 Dopisom od 19. srpnja 2010. Komisija je odobrila traženo produljenje roka. Također je navela da nije u mogućnosti dostaviti primjerke financijskih ili administrativnih dokumenata koji se odnose na usluge koje je M. K. pružio drugim subjektima zbog njihove povjerljivosti.

22 Dopisom od 13. kolovoza 2010. Technion je osporio povjerljivost spomenutih dokumenata i zatražio barem djelomičan pristup istima. K tome je, zbog cjelovitosti, naveo da elementi spomenuti u nacrtu revizorskog izvješća i u Komisijinom dopisu od 19. srpnja 2010. ne dokazuju u dovoljnoj mjeri činjenice koje se stavljaju na teret M. K.-u.

23 Komisija je odgovorila dopisom od 4. listopada 2010. U potonjem je navela da može Technionu dostaviti primjerak izvješća o upravljanju projektom (project management reports, u daljnjem tekstu: PMR) koji se tiču projekata koje je financirala Unija, a u kojima je sudjelovao Technion i za koje su drugi subjekti zatražili iznose koji odgovaraju uslugama M. K.-a, jer su ih izradili konzorciji kojih je Technion bio član i čiji mu je sadržaj, prema tome, bio poznat. Komisija je dopisu priložila treći PMR za projekt Qualeg i prvi PMR za projekt Mosaica.

24 S druge je strane Komisija navela da su dokumenti dobiveni u okviru revizija izvršenih kod članova drugih konzorcija vezano uz projekte u kojima Technion nije sudjelovao, kao i oni koji su dobiveni u okviru istrage, obuhvaćeni iznimkom predviđenom u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.), čija je svrha zaštita ciljeva aktivnosti inspekcije, istrage i revizije.

25 Komisija je naposljetku Technionu dodijelila dodatni rok od petnaest dana od dana primitka dopisa od 4. listopada 2010. kako bi mogao ispitati dva priložena dokumenta.

26 Dopisom od 18. listopada 2010. Technion je podnio ponovljeni zahtjev za pristup spornim dokumentima.

27 Dopisom od 19. listopada 2010. upućenim Komisiji Technion je istaknuo da mu njegov položaj ne dopušta sastaviti očitovanja u odnosu na sadržaj dokumenata na temelju kojih su u nacrtu revizorskog izvješća odbijeni svi troškovi vezani uz plaćanje M. K.-u te da su time prekršena načela prava na obranu i kontradiktornosti. Technion je dodao da informacije koje je Komisija priopćila dopisima od 19. srpnja i 4. listopada 2010. kao i prijedlog revizorskog izvješća ne dokazuju u dovoljnoj mjeri činjenice koje se stavljaju na teret M. K.-u. Naposljetku, Technion je naveo da čeka prijedlog datuma za zakazivanje sastanka o završetku postupka revizije.

28 Dopisom od 26. listopada 2010. Komisijino je opće tajništvo potvrdilo primitak ponovljenog zahtjeva Techniona za pristup dokumentima i izvijestilo ga da će mu odgovor na njegov zahtjev uputiti unutar petnaest radnih dana.

29 Dopisima od 18. studenoga i 9. prosinca 2010. Komisijino je opće tajništvo objavilo da treba produljiti rok predviđen člankom 8. stavkom 1. Uredbe br. 1049/2001 da bi moglo odgovoriti na spomenuti zahtjev za pristup dokumentima.

30 Odlukom od 30. lipnja 2011. Komisijino je opće tajništvo potvrdilo odluku o odbijanju pristupa dokumentima Technionu.

31 Dopisom od 2. kolovoza 2011. Komisija je Technionu dala do znanja da potvrđuje zaključke revizorskog izvješća vezano uz prilagodbe koje treba provesti, te mu priložila primjerak navedenog izvješća kao i navela da reviziju smatra završenom. U tom je dopisu Komisija naglasila da je Technion imao priliku podnijeti svoja očitovanja čak i ako ih nije službeno sastavio, te da je unatoč tome primila na znanje da se Technion ne slaže u potpunosti sa zaključcima revizorskog izvješća. Komisija je također navela da će se prilagodbe izvršiti u odnosu na buduća plaćanja ili putem povrata potraživanja.

32 Dopisom od 26. kolovoza 2011. tužitelji su, osporavajući zaključke revizorskog izvješća, izvijestili Komisiju o svojoj namjeri da podnesu tužbu protiv odluke od 30. lipnja 2011. i zatražili suspenziju postupka revizije do donošenja sudske odluke.

33 Tužitelji su 9. rujna 2011. podnijeli tužbu za poništenje protiv odluke od 30. lipnja 2011. upisanu pod brojem T-480/11. Ta je tužba odbijena presudom od 12. svibnja 2015., Technion i Technion Research & Development Foundation/Komisija (T-480/11, Zb., EU:T:2015:272).

34 Dopisom od 22. rujna 2011. Komisija je tužiteljima odgovorila da ne može udovoljiti njihovu zahtjevu za suspenziju postupka revizije jer smatra da dokumenti koji su joj bili dostavljeni u dovoljnoj mjeri dokazuju nevjerodostojnost vremena i troškova koje je prijavio Technion.

35 Tužitelji su 11. listopada 2011. podnijeli tužbu za poništenje protiv odluke navodno sadržane u dopisu Komisije od 2. kolovoza 2011. upisane pod brojem T-546/11. Ta je tužba odbačena kao nedopuštena rješenjem od 14. lipnja 2012., Technion i Technion Research & Development Foundation/Komisija (T-546/11, EU:T:2012:303).

36 Komisija je dopisom od 19. listopada 2011. izvijestila Technion o svojoj namjeri da povrati iznos od 97.106,72 eura koji odgovara ukupnom prilagođenom iznosu za ugovor Mosaica, slijedom revizorskog izvješća. U tom se dopisu precizira da će Komisija, u nedostatku drugih očitovanja Techniona u roku od dva tjedna, poslati potonjem obavijest o terećenju. Usto se navodi da iznosi koji se duguju Komisiji, kao i zatezne kamate, mogu biti predmetom prijeboja ili postupka prisilne naplate.

37 Dopisom od 2. studenoga 2011. tužitelji su od Komisije zatražili suspenziju postupka povrata do donošenja sudske odluke u predmetu T-546/11.

38 Tužitelji su 21. prosinca 2011. podnijeli tužbu za poništenje protiv odluke navodno sadržane u dopisu Komisije od 19. listopada 2011. upisane pod brojem T-657/11. Ta je tužba odbačena kao nedopuštena rješenjem od 6. rujna 2012., Technion i Technion Research & Development Foundation/Komisija (T-657/11, EU:T:2012:411).

39 U odgovoru na dopis od 2. studenoga 2011. Komisija je u dopisu od 22. prosinca 2011. navela da, s obzirom na to da ne postoje elementi koji bi mogli promijeniti zaključke revizorskog izvješća, nije u mogućnosti suspendirati mjere izvršenja, ni odgoditi donošenje naloga za povrat najavljenog u svojem dopisu od 19. listopada 2011.

40 Komisija je 19. siječnja 2012. u odnosu na Technion izdala obavijest o terećenju br. 3241200225 za iznos od 97.106,72 eura, utvrđujući 5. ožujka 2012. kao rok za plaćanje

41 Dopisom od 13. ožujka 2012. Komisija je Technionu objavila svoju odluku da u roku od dva tjedna primjenom članka 73. stavka 1. Financijske uredbe izvrši prijeboj između iznosa od 130.000 eura, koji je dugovala Technionu na temelju triju ugovora pod brojevima PCIG10-GA-2011-303921-NLO, PIRG05-GA-2009-249084 AC Removal Mechanism i PCIG10-GA-2011-304020-CHAMP RNA HEL, i iznosa od 97.118,69 eura, koji je Technion dugovao njoj na temelju ugovora Mosaica uvećanog za zatezne kamate (u daljnjem tekstu: pobijana odluka). Obavijest o terećenju od 19. siječnja 2012. bila je priložena navedenom dopisu.

Postupak i zahtjevi stranaka

42 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 18. svibnja 2012. tužitelji su pokrenuli ovaj postupak utemeljen na članku 263. UFEU-a povodom zahtjeva za poništenje pobijane odluke.

43 Nakon što je Komisija podnijela odgovor na repliku tužitelji su aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 25. prosinca 2012. zatražili dopuštenje da se očituju na odgovor na repliku da bi mogli ispraviti materijalnu pogrešku sadržanu u replici i objasniti razlog zbog kojeg ta pogreška ne utječe na njihovu argumentaciju.

44 Odlukom od 11. siječnja 2013. predsjednik prvog vijeća Općeg suda odobrio je tužiteljima da se očituju o odgovoru na repliku ograničavajući njihov odgovor na elemente spomenute u dopisu od 25. prosinca 2012.

45 Tužitelji su podnijeli svoje očitovanje na odgovor na repliku 6. veljače 2013., a Komisija je 8. ožujka 2013. podnijela svoja očitovanja na dodatni podnesak tužitelja.

46 Opći sud (prvo vijeće) je na temelju izvještaja suca izvjestitelja odlučio otvoriti usmeni postupak i u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih člankom 64. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991. pisano postaviti pitanja strankama, na koja su one odgovorile u danom roku.

47 Opći sud je na raspravi održanoj 29. travnja 2015. saslušao izlaganja i odgovore stranaka na pitanja koja im je usmeno postavio.

48 Tužitelji od Općeg suda tužbom zahtijevaju da:

— poništi pobijanu odluku;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

49 U svojoj replici tužitelji su dodatno zatražili da Opći sud naloži Komisiji da Technionu isplati iznose koji su bili neosnovano zadržani zbog pobijane odluke.

50 U svojem odgovoru na tužbu Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

— odbaci tužbu kao nedopuštenu u odnosu na TRDF;

— odbije tužbu kao neosnovanu u odnosu na Technion;

— naloži tužiteljima snošenje troškova.

51 U odgovoru na repliku Komisija je od Općeg suda zatražila da kao nedopuštene odbaci zahtjeve koje su tužitelji postavili u replici.

Pravo

Predmet tužbe

52 Ova se tužba temelji na članku 263. UFEU-a i, kao što se izričito navodi u njezinu uvodnom dijelu i izreci, njezin je formalni predmet zahtjev za poništenje pobijane odluke. U potporu tužbi tužitelji su u biti istaknuli tri tužbena razloga: „tužbeni razlog vezan uz očitu pogrešku u ocjeni Komisije“, tužbeni razlog vezan uz nepostojanje obrazloženja pobijane odluke i tužbeni razlog vezan uz povredu načela zabrane stjecanja bez osnove.

53 Izričita utemeljenost tužbe na članku 263. UFEU-a i naslovi tužbenih razloga koji su navedeni u njezinu potporu dovela je Opći sud do zaključka da treba izvršiti svoju ovlast u području nadzora zakonitosti pobijane odluke. Što se tiče prirode te odluke, valja podsjetiti da akt, poput pobijane odluke, kojim

Komisija provodi izvansudski prijeboj između dugova i potraživanja koji proizlaze iz različitih pravnih veza s istom osobom, jest akt koji se može pobijati u smislu članka 263. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presude od 10. srpnja 2003., Komisija/CCRE, C-87/01 P, Zb., EU:C:2003:400, t. 45.; od 8. listopada 2008., Helkon Media/Komisija, T-122/06, EU:T:2008:418, t. 46., i od 8. studenoga 2011., Walton/Komisija, T-37/08, Zb., EU:T:2011:640, t. 25.). U okviru te tužbe za poništenje na Općem je sudu da ispita zakonitost odluke o prijeboju u pogledu njenih učinaka koji se odnose na nepostojanje stvarne isplate spornih iznosa tužitelju (vidjeti u tom smislu presude Helkon Media/Komisija, prethodno navedenu, EU:T:2008:418, t. 46., i Walton/Komisija, prethodno navedenu, EU:T:2011:640, t. 25.).

54 Valja ipak primijetiti da se za tužitelje, zato što su istaknuli „tužbeni razlog vezan[og] za očitu pogrešku u ocjeni Komisije“, treba smatrati da su oni u konkretnom slučaju zatražili od Općeg suda da utvrdi, na temelju članka 272. UFEU-a, nepostojanje potraživanja koje Komisija navodno ima u odnosu na Technion na temelju ugovora Mosaica i koje je predmet spornog prijeboja (u daljnjem tekstu: sporno ugovorno potraživanje). Tužitelji osobito osporavaju zaključak revizorskog izvješća u pogledu „nerealne“ naravi usluga M. K.-a u smislu članka II.19. stavka 1. točke (a) općih uvjeta FP6, a da bi potkrijepili svoju argumentaciju tužbi su priložili kopije ugovora između Techniona i Komisije, te osobito kopije ugovora Mosaica.

55 Cilj je dakle ove tužbe zapravo ishoditi ne samo poništenje pobijane odluke, nego i utvrđenje Općeg suda da Komisija prema Technionu nema sporno ugovorno potraživanje.

56 U svojem odgovoru na pisano pitanje Općeg suda (vidjeti gornju točku 46.) tužitelji su potvrdili takvo shvaćanje dvostrukog predmeta podnesene tužbe, koji se sastoji od, određenije, zahtjeva za poništenje pobijane odluke i deklaratorne tužbe kojom se traži da Opći sud utvrdi nepostojanje spornog ugovornog potraživanja.

57 Budući da, s jedne strane, u okviru tužbe za poništenje utemeljene na članku 263. UFEU-a, sud Unije nije nadležan za ispitivanje deklaratornih tužbi (vidjeti u tom smislu rješenje od 9. prosinca 2003., Italija/Komisija, C-224/03, EU:C:2003:658, t. 20. i 21.) i da, s druge strane, ugovor Mosaica u svojem članku 13. sadržava arbitražnu klauzulu u smislu članka 272. UFEU-a koja sudu Unije dodjeljuje isključivu nadležnost za odlučivanje u svakom sporu između stranaka u pogledu valjanosti, izvršenja ili tumačenja navedenog ugovora, valja provjeriti je li u konkretnom slučaju moguće djelomično preinačiti ovu tužbu u tužbu podnesenu kako na temelju članka 263. UFEU-a s ciljem poništenja pobijane odluke tako i na temelju članka 272. UFEU-a s ciljem utvrđenja da Komisija nema sporno ugovorno potraživanje. Naime, budući da članak 272. UFEU-a definira sud Unije kao sud neograničene nadležnosti, i time mu omogućuje da za razliku od odlučivanja u postupku ocjene zakonitosti zatražene na temelju članka 263. UFEU-a ispituje sve vrste tužbi na temelju arbitražne klauzule (vidjeti u tom smislu presudu od 26. veljače 2015., Planet/Komisija, C-564/13 P, Zb., EU:C:2015:124, t. 21. do 27., i mišljenje nezavisne odvjetnice Kokott u predmetu Planet/Komisija, C-564/13 P, Zb., C:2014:2352, t. 19. do 22.), članak 272. UFEU-a čini prikladan pravni temelj za odlučivanje o zahtjevu tužitelja o utvrđenju nepostojanja spornog ugovornog potraživanja.

58 Što se tiče mogućnosti djelomične preinake ove tužbe u tužbu podnesenu na temelju članka 272. UFEU-a, valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi Opći sud može preinačiti tužbu kad je pred njim podnesena tužba za poništenje ili tužba za naknadu štete, iako je spor u biti ugovorne prirode, ako se ostvare uvjeti za takvu preinaku (presuda od 19. rujna 2001., Lecureur/Komisija, T-26/00, Zb., EU:T:2001:222, t. 38.; rješenje od 10. svibnja 2004., Musée Grévin/Komisija, T-314/03 i T-378/03, Zb., EU:T:2004:139, t. 88., i presuda od 17. lipnja 2010., CEVA/Komisija, T-428/07 i T-455/07, Zb., EU:T:2010:240, t. 57.).

59 Naprotiv, u slučaju spora ugovorne naravi Opći sud smatra da nije moguće preinačiti tužbu za poništenje kada se izričito izražena volja tužitelja da svoj zahtjev ne temelji na članku 272. UFEU-a protivi takvom preinačavanju ili kada se tužba ne temelji ni na jednom tužbenom razlogu zbog

povrede pravila kojima se uređuje dotični ugovorni odnos, neovisno o tome radi li se o ugovornim odredbama ili odredbama nacionalnog zakona koji je naveden u ugovoru (vidjeti presudu CEVA/Komisija, t. 58. *supra*, EU:T:2010:240, t. 59. i navedenu sudsku praksu).

60 Iz toga slijedi da je preinaka tužbe bez utjecaja na prava na obranu tužene institucije moguća ako se, s jedne strane, tužitelj tomu izričito ne protivi i ako se, s druge strane, u tužbi navodi barem jedan tužbeni razlog vezan uz povredu pravila kojima se uređuje dotični ugovorni odnos sukladno odredbama članka 44. stavka 1. točke (c) Poslovnika od 2. svibnja 1991. Ta su dva uvjeta kumulativna (vidjeti u tom smislu presudu od 24. listopada 2014., Technische Universität Dresden/Komisija, T-29/11, Zb., EU:T:2014:912, t. 44.).

61 U konkretnom slučaju, s jedne strane, u svojem odgovoru na pisano pitanje Općeg suda (vidjeti gornju točku 46.) tužitelji su naznačili svoj pristanak za djelomičnu preinaku tužbe.

62 S druge strane, kao što je već istaknuto u gornjoj točki 54. tužitelji su osporili postojanje spornog ugovornog potraživanja izričito uputivši na članak II.19 stavak 1. općih uvjeta FP6.

63 Valja osim toga primijetiti da je u odgovoru na tužbu Komisija detaljno prikazala ugovor Mosaica ističući odredbe koje su relevantne za rješavanje spora. Ona je, s druge strane, razvila argumentaciju prema kojoj je Technion povrijedio obveze koje ime prema članku II.19 općih uvjeta FP6, a koji prema Komisiji ograničuje financijsko sudjelovanje Unije na prihvatljive troškove, odnosno one koje su stvarni i opravdani. Ta argumentacija pokazuje da je Komisija shvatila da tužitelji u biti osporavaju postojanje spornog ugovornog potraživanja, pa je prema tome mogla učinkovito iznijeti obranu u odgovoru na tužbu. Usto je Komisija na raspravi potvrdila da eventualna djelomična preinaka tužbe neće utjecati na njezina prava na obranu.

64 S druge strane Komisija je izrazila neslaganje s djelomičnom preinakom tužbe.

65 Kao prvo, Komisija je posebice istaknula da se, kao što proizlazi iz presuda Komisija/CCRE, t. 53. *supra* (EU:C:2003:400), i Helkon Media/Komisija, t. 53. *supra* (EU:T:2008:418), valjanost odluke o prijeboju ne može preispitivati u kontekstu članka 263. UFEU-a.

66 Ta argumentacija ne dovodi u pitanje djelomičnu preinaku u konkretnom slučaju jer cilj te preinake nije dopustiti Općem sudu da ispita valjanost pobijane odluke. To se ispitivanje može provesti bez preinake na temelju članka 263. UFEU-a, koji je izričiti pravni temelj podnesene tužbe. Nasuprot tome, cilj je djelomične preinake u konkretnom slučaju omogućiti Općem sudu da odlučuje o deklaratornoj tužbi tužitelja kojom žele ishoditi utvrđenje da ne postoji sporno ugovorno potraživanje. Ta se mogućnost djelomične preinake ne dovodi u pitanje presudama Komisija/CCRE, t. 53. *supra* (EU:C:2003:400), i Helkon Media/Komisija, t. 53. *supra* (EU:T:2008:418), na koje se poziva Komisija.

67 Kao drugo, Komisija se pozvala na okolnost da je u rješenjima Technion i Technion Research & Development Foundation/Komsija, t. 35. *supra* (EU:T:2012:303), i Technion i Technion Research & Development Foundation/Komisija, t. 38. *supra* (EU:T:2012:411), Opći sud odbio preinaku odnosnih tužbi za poništenje u tužbe utemeljene na članku 272. UFEU-a, iako su tužbeni razlozi istaknuti u potporu tih tužbi za poništenje bili isti kao i ovom slučaju.

68 U tom pogledu valja napomenuti da se ne može povući paralela između predmeta koji su doveli do spomenutih rješenja i ovog predmeta. U spomenutim je rješenjima Opći sud utvrdio da tužitelji nisu iznijeli, čak ni sažeto, nijedan tužbeni razlog, argument ili prigovor vezan uz povredu odredaba predmetnih ugovora ili mjerodavnog nacionalnog prava (rješenja Technion i Technion Research & Development Foundation/Komisija, t. 35. *supra*, EU:T:2012:303, t. 62. do 65., i Technion i Technion Research & Development Foundation/Komisija, t. 38. *supra*, EU:T:2012:411, t. 58. do 60.). U ovom predmetu, međutim, kao što je istaknuto u gornjim točkama 54. do 62. tužitelji su se pozvali na takvu

povredu ugovornih odredaba. Iz toga slijedi da su pravne i činjenične okolnosti koje su dovele Opći sud do toga da ne preinači tužbu u predmetima koji su doveli do spomenutih rješenja različite od okolnosti u ovom predmetu.

69 Konačno, kao treće, Komisija je istaknula kako preinaka u ovom slučaju nije potrebna jer se nadzor zakonitosti Općeg suda može proširiti na tumačenje i primjenu ugovora Mosaica. U potvrdu te teze Komisija je, s jedne strane, povukla paralelu između nadzora zakonitosti pobijane odluke i nadzora zakonitosti odluke o sklapanju ugovora o javnoj nabavi, te istaknula da ako u okviru potonjeg nadzora sud može provjeriti troškovnik, prema analogiji on može provjeriti i ugovor Mosaica u okviru nadzora zakonitosti pobijane odluke. S druge strane, Komisija se pozvala na presude od 21. rujna 2011. Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija (T-34/08, EU:T:2011:504), od 28. ožujka 2012., Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija (T-296/08, EU:T:2012:162), od 13. rujna 2013., Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija (T-73/08, EU:T:2013:433), i od 12. prosinca 2013., Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija (T-171/08, EU:T:2013:639), kako bi istaknula da je u tim presudama Opći sud ispitao predmetne ugovore u okviru nadzora zakonitosti pobijanih akata.

70 U tom pogledu, odmah na početku valja odbaciti Komisijinu paralelu između ovog predmeta i postupaka koji se odnose na javnu nabavu jer troškovnik nije ugovor u okviru poziva na nadmetanje. Što se tiče Komisijinog općeg i apstraktnog upućivanja na sudsku praksu spomenutu u gornjoj točki 69., ona ne dokazuje da bi djelomična preinaka tužbe u konkretnom slučaju bila nemoguća ili nekorisna, premda ta preinaka ispunjava kumulativne uvjete koje u tom pogledu postavlja ustaljena sudska praksa spomenuta u gornjima točkama 58. do 60.

71 Imajući u vidu prethodna razmatranja, valja djelomično preinačiti ovu tužbu u tužbu podnesenu kako na temelju članka 263. UFEU-a s ciljem poništenja pobijane odluke tako i na temelju članka 272. UFEU-a s ciljem utvrđenja da Komisija nema sporno ugovorno potraživanje.

72 Uvodno valja ispitati dio tužbe utemeljen na članku 272. UFEU-a.

Zahtjev za utvrđenje nepostojanja spornog ugovornog potraživanja

73 Uvodno valja pojasniti da je tužba, što se tiče zahtjeva za utvrđenje nepostojanja spornog ugovornog potraživanja, dopuštena samo u odnosu na Technion. Budući da TRDF nije bio stranka ugovora Mosaica koji sadržava arbitražnu klauzulu, tužba u pogledu tog zahtjeva nije dopuštena jer ju je podnio taj subjekt (vidjeti u tom smislu presudu od 16. prosinca 2010., Komisija/Arci Nuova associazione comitato di Cagliari i Gessa, T-259/09, EU:T:2010:536, t. 40. i navedenu sudsku praksu). Tužitelji su nadalje tijekom rasprave priznali nedopuštenost tužbe u dijelu u kojem se ona temelji na članku 272. UFEU-a u odnosu na TRDF.

74 U pogledu merituma, Technion pred Općim sudom osporava zaključak revizora koji je odobrila Komisija, a koji se odnosi na „nerealnu“ narav, u smislu članka II.19 stavka 1. točke (a) općih uvjeta FP6, troškova koji se traže od Komisije na temelju usluga M. K.-a. U tom pogledu Technion ističe da dokumenti kojima raspolaže i, osobito, prvi PMR projekta Mosaica koji mu je priopćen dopisom od 4. listopada 2010. ne dokazuje da je M. K. istodobno radio za više subjekata u okviru projekta Mosaica. U tom kontekstu Technion također ističe da su u okviru postupka revizije povrijeđena njegova prava na obranu jer mu je Komisija odbila dati pristup dokumentima na kojima je revizor navodno utemeljio svoje zaključke. Technion, prema tome, nije bio u mogućnosti učinkovito istaknuti svoje stajalište.

75 Komisija osporava tu argumentaciju.

76 Valja podsjetiti da je revizor ustanovio neprihvatljivost svih izravnih troškova koje je Technion tražio od Komisije vezano uz usluge M. K.-a jer nije mogao ustanoviti stvarnu narav tih troškova u smislu članka II.19 stavka 1. točke (a) općih uvjeta FP6 i jer je sumnjao u njihovu stvarnu narav.

77 Kao prvo, revizor je primijetio niz nepravilnosti vezano uz evidencije radnog vremena (timesheets) M. K.-a koje su izazvale sumnju u istinitost svojih sadržaja. Kao prvo, te su evidencije bile potpisane odjednom, na isti datum i retroaktivno za prethodnu godinu. Kao drugo, određene evidencije nije potpisao voditelj projekta (project manager). Kao treće, radni sati koje je prijavio M. K. doimali su se kao predviđeni (budgeted hours), a ne kao stvarni (actual hours), jer su bili jednaki za svaki dan tijekom čitavog razdoblja za koje se provodila revizija.

78 Kao drugo, revizor je na temelju informacija koje je dostavila Komisija i na temelju svoje revizije utvrdio da je M. K. istovremeno uz Technion radio i za druge subjekte. Međutim, prema utvrđenju revizora, ugovori zaključeni između M. K.-a i Techniona pokazuju da je taj subjekt zaposlio M. K.-a u punom radnom vremenu. S druge strane, revizor je tijekom revizije bio obaviješten da ugovori zaključeni između Techniona i M. K.-a nisu dopuštali potonjem da istovremeno radi za druge subjekte a da prethodno o tome ne obavijesti Technion. Štoviše, prema informacijama dostupnima revizoru, M. K. nije Technionu uputio takvu obavijest.

79 Na temelju tih elemenata revizor je izrazio sumnju u stvarnu narav vremena i troškova koje je Technion prijavio Komisiji vezano uz usluge M. K.-a i zaključio da ne može ustanoviti spomenutu stvarnu narav. Također je utvrdio da ni Technion ne može ustanoviti spomenutu stvarnu narav. Nadalje je predložio da se odbiju svi izravni troškovi koji se potražuju vezano uz rad M. K.-a.

80 Valja napomenuti da Technion ni u jednom trenutku nije osporio utvrđenja revizora vezano uz nevjerodostojnost evidencije radnog vremena M. K.-a i, općenito, nemogućnost da utvrdi stvarnu narav tih usluga u okviru različitih projekata u kojima je Technion sudjelovao, a posebice u okviru projekta Mosaica. Technion se, naprotiv, ograničio na osporavanje utvrđenja prema kojem je M. K. istovremeno radio za druge subjekte.

81 U tom pogledu valja primijetiti da, kao što osobito proizlazi iz članka 19. stavka 1. točaka (a) i (d) i članka 20. stavka 1. Općih uvjeta FP6, metode evidentiranja i potvrđivanja radnog vremena koje je iskoristio ugovaratelj trebaju omogućiti Komisiji da provjeri jesu li prijavljeni troškovi stvarni, ekonomski opravdani i potrebni za ostvarenje projekta te mogu li se izravno pripisati potonjem.

82 Nije osporeno da je evidencija radnog vremena osoblja zaposlenog u okviru projekta sredstvo koje omogućuje Komisiji da izvrši predviđene provjere i da ona stoga mora biti vjerodostojna. Jednako tako iz sudske prakse proizlazi da je nepoštovanje obveze predočavanja vjerodostojnih evidencija radnog vremena u svrhu opravdanja prijavljenih troškova za osoblje tijekom financijske revizije dovoljan razlog za odbijanje svih troškova (vidjeti u tom smislu presude od 22. svibnja 2007., Komisija/IIC, T-500/04, Zb., EU:T:2007:146, t. 114. do 117., i CEVA/Komisija t. 58. *supra*, EU:T:2010:240, t. 139. i navedenu sudsku praksu).

83 U konkretnom slučaju, budući da Technion u tom pogledu nije ništa osporio, valja potvrditi zaključak revizora prema kojem tri elementa utvrđena u gornjoj točki 77. evidenciju radnog vremena M. K.-a čine nevjerodostojnom i prema tome Komisiji uskraćuju sredstvo za provjeru jesu li prijavljeni troškovi prihvatljivi.

84 Osim toga, treba primijetiti da Technion ni u jednom trenutku nije ponudio dokaze koji bi pokazali stvarnu narav usluga M. K.-a i općenito doveli u pitanje utvrđenje revizora prema kojem Technion nije mogao osigurati da su troškovi koji su prijavljeni vezano uz usluge M. K.-a bili stvarni. Međutim, kao što je sud Unije već podsjetio u okviru predmeta koji se tiče šestog okvirnog programa, obveza je Komisijinih suugovaratelja da budu u mogućnosti opravdati stvarnu narav troškova koje prijavljuju kao

prihvatljive za financiranje iz proračuna Unije, a ta obveza proizlazi iz njihove obveze da dokažu da je ispunjen uvjet prihvatljivosti troškova iz članka II.19. stavka 1. općih uvjeta FP6 (presuda od 2. listopada 2012., ELE.SI.A/Komisija, T-312/10, EU:T:2012:512, t. 115.).

85 Technion se ograničio na isticanje da informacije koje su mu priopćene, osobito revizorsko izvješće i prvi PMR projekta Mosaica, ne dokazuju da je M. K. istovremeno radio za više subjekata u okviru navedenog projekta.

86 Početno valja primijetiti da se tom argumentacijom ne može dokazati vjerodostojnost evidencija radnog vremena M. K.-a i, općenito, postojanje sustava nadzora u okviru Techniona koji bi Komisiji omogućio provjeru usklađenosti prijavljenih troškova s uvjetima iz članka II.19. stavka 1. točke (a) općih uvjeta FP6 (vidjeti gornju točku 84.). Ta je argumentacija, prema tome, bespredmetna.

87 U svakom slučaju valja primijetiti da PMR-ovi dostavljeni Technionu, u vezi s informacijama iz konačnog revizorskog izvješća, pokazuju da su drugi subjekti koji nisu Technion prijavili sate i troškove za usluge koje je pružio M. K. za razdoblja kad je ta osoba trebala raditi u punom radnom vremenu za Technion (vidjeti gornju točku 78.). Ta je okolnost mogla dovesti u sumnju stvarnu prirodu svih sati i prijavljenih troškova za M. K.-a, imajući također u vidu nevjerodostojnost evidencije radnog vremena. Argumentacija Techniona ograničuje se na apstraktne i samovoljne zaključke koji nisu potkrijepljeni nijednim dokaznim elementom koji bi mogao pokazati stvarnu narav prijavljenih sati M. K.-a.

88 Također valja odbaciti argument Techniona prema kojem je taj subjekt na zadovoljavajući način odgovorio na uvjete ugovora Mosaica, izvršavajući usluge „na optimalni način“. Naime, treba podsjetiti da, u skladu s temeljnim načelom kojim se uređuju financijske potpore Unije, one subvencioniraju samo stvarno nastale troškove. Iz tog načela proizlazi da nije dovoljno da korisnik potpore dokaže da je projekt realiziran kako bi se dodjela specifične potpore opravdala. On mora, štoviše, dokazati da je prijavljene troškove snosio u skladu s uvjetima koji su propisani za dodjelu dotičnih potpora, pri čemu se samo opravdani troškovi mogu smatrati prihvatljivima. Njegova obveza poštovanja propisanih financijskih uvjeta također je jedna od njegovih bitnih dužnosti i, zbog toga, uvjetuje dodjelu financijskih potpora (vidjeti presudu Technische Universität Dresden/Komisija, t. 60. *supra*, EU:T:2014:912, t. 71. i navedenu sudsku praksu).

89 Konačno, ne može se prihvatiti Technionov prigovor koji se tiče povrede njegovih prava na obranu jer su informacije koje su mu stavljene na raspolaganje bile dovoljne za utemeljenje zaključaka revizorskog izvješća. U svakom slučaju, Opći je sud svojom presudom Technion i Technion Research & Development Foundation/Komisija, t. 33. *supra* (EU:T:2015:272), potvrdio Komisijino odbijanje pristupa određenim dokumentima koji se stavljaju na teret Technionu na temelju Uredbe br. 1049/2001.

90 S obzirom na prethodna razmatranja valja zaključiti da je Komsija utemeljeno utvrdila da su svi troškovi vezani uz usluge M. K.-a bili neprihvatljivi i da je, prema tome, imala sporno ugovorno potraživanje. Posljedično, zahtjev koji je Technion podnio na temelju članka 272. UFEU-a treba odbiti.

91 Jednako tako slijedi da također treba odbiti tužbeni zahtjev iz replike. U svakom slučaju taj je tužbeni zahtjev nedopušten na temelju članka 44., stavka 1. točke (c) Poslovnika od 2. svibnja 1991. jer je, s obzirom na to da je po prvi puta iznesen u replici, podnesen nepravodobno (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2001., Sunrider/OHIM (VITALITE), T-24/00, Zb., EU:T:2001:34, t. 12.).

Zahtjev za poništenje pobijane odluke

Dopuštenost u odnosu na TRDF

92 Komisija ističe, bez formalnog isticanja prigovora nedopuštenosti na temelju članka 114. Poslovnika od 2. svibnja 1991., da je zahtjev za poništenje nedopušten u odnosu na TRDF jer se pobijana odluka ne odnosi izravno na njega u smislu članka 263., četvrtog podstavka UFEU-a.

93 U tom pogledu valja podsjetiti da je na Općem sudu da ocijeni što je u konkretnim okolnostima potrebno za dobro sudovanje (presuda od 26. veljače 2002., Vijeće/Boehringer, C-23/00 P, Zb., EU:C:2002:118, t. 50. do 52.). U konkretnom slučaju Opći sud smatra da prvo treba odlučiti o meritumu.

Meritum

94 U potporu zahtjevu za poništenje pobijane odluke tužitelji ističu tužbeni razlog vezan uz nepostojanje obrazloženja pobijane odluke i tužbeni razlog vezan uz povredu načela zabrane stjecanja bez osnove.

– Tužbeni razlog vezan uz nepostojanje obrazloženja

95 Kao što je Komisija ispravno istaknula, tužitelji nisu ponudili nijedan argument u potporu tužbenom razlogu prema kojem ne postoji obrazloženje pobijane odluke. U svakom slučaju, valja istaknuti da je Komisija poštovala obvezu obrazlaganja predviđenu u članku 296. UFEU-a.

96 U tom pogledu valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi opseg obveze obrazlaganja ovisi od naravi predmetnog akta i kontekstu u kojem je donesen. Obrazloženje mora jasno i nedvosmisleno odražavati zaključke institucije koja je donijela akt, tako da omogući, s jedne strane, sucu Unije da izvrši svoj nadzor zakonitosti i, s druge strane, zainteresiranim osobama da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere, kako bi mogle zaštititi svoja prava i provjeriti je li odluka osnovana (vidjeti u tom smislu presudu od 28. ožujka 2012., Ryanair/Komisija, T-123/09, Zb., EU:T:2012:164, t. 177. i navedenu sudsku praksu).

97 Nije potrebno da se u obrazloženju navedu svi relevantni činjenični i pravni elementi s obzirom na to da se pitanje ispunjava li obrazloženje akta zahtjeve iz članka 269. UFEU-a mora ocijeniti ne samo u odnosu na način kako je formulirano, nego i u odnosu na njegov kontekst i sva pravna pravila koja uređuju predmetno područje. Određenije, akt koji pogađa neku osobu dovoljno je obrazložen ako je donesen u kontekstu poznatom osobi na koju se odnosi i koji joj omogućuje da razumije doseg mjere poduzete u odnosu na nju (vidjeti presudu od 15. travnja 2011., Češka Republika/Komisija, T-465/08, Zb., EU:T:2011:186, t. 163. i navedenu sudsku praksu).

98 U slučaju odluke o prijeboju, obrazloženje treba omogućiti da se točno utvrde potraživanja koja se prebijaju bez zahtjeva da se obrazloženje koje je početno pruženo u potporu utvrđenju svakog potraživanja ponavlja u aktu o prijeboju (presuda Češka Republika/Komisija, t. 97. *supra*, EU:T:2011:186, t. 164.).

99 U konkretnom slučaju valja primijetiti da pobijana odluka jasno utvrđuje potraživanja koja su predmet spornog prijeboja kao i pravne veze iz kojih ta potraživanja proizlaze, odnosno ugovor Mosaica, s jedne strane, i tri ugovora spomenuta u gornjoj točki 41., s druge strane. Pobijana odluka također u prilogu sadržava primjerak obavijesti o terećenju koja, upućujući na rezultate revizije sažeto, ali u dovoljnoj mjeri, objašnjava nastanak potraživanja Komisije prema Technionu. Obavijest o terećenju također

upućuje na prethodni informativni dopis Komisije od 19. listopada 2011. (vidjeti gornju točku 36.) tako pojašnjavajući, u slučaju potrebe, kontekst u kojem je izdana ta obavijest. Konačno, valja primijetiti da pobijana odluka jasno određuje svoj pravni temelj upućujući na članak 73. Financijske uredbe.

100 Posljedično valja utvrditi da je pobijana odluka donesena u kontekstu koji je bio poznat tužiteljima i koji im je omogućio da shvate njezin doseg. Prema tome, valja zaključiti da je ta odluka u dovoljnoj mjeri obrazložena. Ovaj tužbeni razlog stoga treba odbiti.

– Tužbeni razlog vezan uz povredu načela zabrane stjecanja bez osnove

101 Tužitelji ističu da je provođenjem spornog prijeboja Komisija povrijedila načelo zabrane stjecanja bez osnove jer se slijedom spornog prijeboja njezina imovina povećala na štetu imovine Techniona, neopravdano i bez osnove.

102 Komisija osporava tu argumentaciju.

103 Kao što je sud Unije već utvrdio, iz većine nacionalnih pravnih sustava proizlazi da su tužbe koje se temelje na stjecanju bez osnove osmišljene da bi u posebnim građanskopravnim okolnostima stvorile izvor izvanugovorne obveze za stjecatelja koja se u pravilu sastoji od povrata neovlašteno stečenoga (presuda od 16. studenoga 2006., Masdar (UK)/Komisija, T-333/03, Zb., EU:T:2006:348, t. 91.).

104 Da bi tužba koja se temelji na stjecanju bez osnove bila prihvaćena, ključno je da to stjecanje nema nikakvog valjanog pravnog temelja. Taj uvjet nije ispunjen osobito kad se stjecanje može opravdati ugovornim obvezama (presuda od 16. prosinca 2008., Masdar (UK)/Komisija, C-47/07 P, Zb, EU:C:2008:726, t. 46.).

105 U konkretnom slučaju valja primijetiti da je navodno stjecanje Komisije utemeljeno na ugovoru Mosaica koji je veže s Technionom. U tim okolnostima navedeno se stjecanje ne može smatrati stjecanjem „bez osnove“. Stoga valja odbiti ovaj tužbeni razlog.

106 Posljedično valja odbiti zahtjev za poništenje pobijane odluke bez potrebe za ispitivanjem prigovora nedopuštenosti koji je u odgovoru na tužbu istaknula Komisija.

107 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da tužbu treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

108 Sukladno odredbama članka 134. stavka 1. Poslovnika Općeg suda, svakoj stranci koja ne uspije u postupku nalaže se snošenje troškova, ako je postavljen takav zahtjev. Budući da tužitelji nisu uspjeli u postupku, istima valja naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu Komisije.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (prvo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Tužba se odbija.**

2. **Nalaže se društvu Technion – Israel Institute of Technology i Technion Research & Development Foundation Ltd snošenje troškova.**

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 6. listopada 2015.

Potpisi